

ASMENINĖ LIETUVIŲ PARAPIJA

“Lietuviškų parapijų metams” bėgant verta pažvelgti ir į asmeninę lietuvių šv. Kazimiero parapiją. Lig šiol neatsiradus niekam, kas tuo užsiimtų, stengsiuosi aš trumpai ją pristatyti lietuviškai, o paskui kiek plačiau vietine kalba, kad ir mūsų jaunimui būtų lengviau su ja susipažinti.

Parapija

Parapija – tai tikinčiųjų bendruomenė, didžiosios tikinčiųjų bendruomenės – Visuotinos Bažnyčios – gyva dalis; ją jungia tas pats vienas visų tikėjimas, teisėtas vyskupo skirtas kunigas ir pastogė susirinkti kulto apeigoms ir pareigoms atlikti (bažnyčia).

Parapija dabar paprastai yra teritorinė; bet gali būti ir tautinė bei asmeninė.

Tautinė ir asmeninė parapija

Tautinė ar kalbinė parapija nėra, kaip kam galėtų atrodyti, šių laikų naujovė. Ji siekia pirmųjų krikščionybės amžių, kada jau būdavo atskirai aprūpinami krikščionys kilę iš žydų ir pagoniškųjų tautų.

Po Konstantinopolio sunaikinimo (1453 m.), įvykus kalbų ir kultūrų sąmyšiui, pop. Inocentas III (1216 m.) paskelbė šį įpareigojimą: “Kadangi daugelyje vietų tame pačiame mieste ir toje pačioje vyskupijoje gyvena įvairių kalbų žmonės, kurie, išpažindami tą patį tikėjimą, yra susiskirstę apeigomis ir papročiais, griežtai įsakome, kad tokiose vietovėse gyventojai būtų aprūpinti tinkamais dvasininkais, galinčiais jų kalba ir apeigomis teikti sakramentus, laikyti pamaldas ir mokyti žodžiu bei pavyzdžiu”. Šis įpareigojimas niekad nebuvo atšauktas; priešingai, pagal laiko reikalavimus buvo išplėstas. Nuo XIX amžiaus pabaigos pagyvėjus emigracijai, kilo dar didesnis reikalas aprūpinti žmones dvasiniais jų kalba. Dėlto Leonas XIII įsakmiai priminė “rūpestingiau saugoti religines laisves tautinių ir kalbinių mažumų, esančių svetimam krašte”. Šį reikalą kartojo Pijus X, Benediktas XV, Pijus XI. Pijus XII išleido specialią konstituciją “Exul Familia”, kur įsakoma vyskupams aprūpinti emigrantus jų kalbą mokančiais kunigais, vadinamais tautiniais misionieriais. Pauliaus VI rūpesčiu išleista instrukcija emigrantų reikalu praplėtė aną konstituciją ir leido kurti “asmenines parapijas” (LE). Tai parapijos, kurios nariai, gyvendami kitos, teritorinės, parapijos ribose, turi teisę pasirinkti savo tautos ar kalbos bažnyčią, kur atlikti kulto pareigas, švęsti krikšto, jungtinių sakramentus, aukti krikščioniškam gyvenime.

Tokia yra **ASMENINĖ LIETUVIŲ ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA**

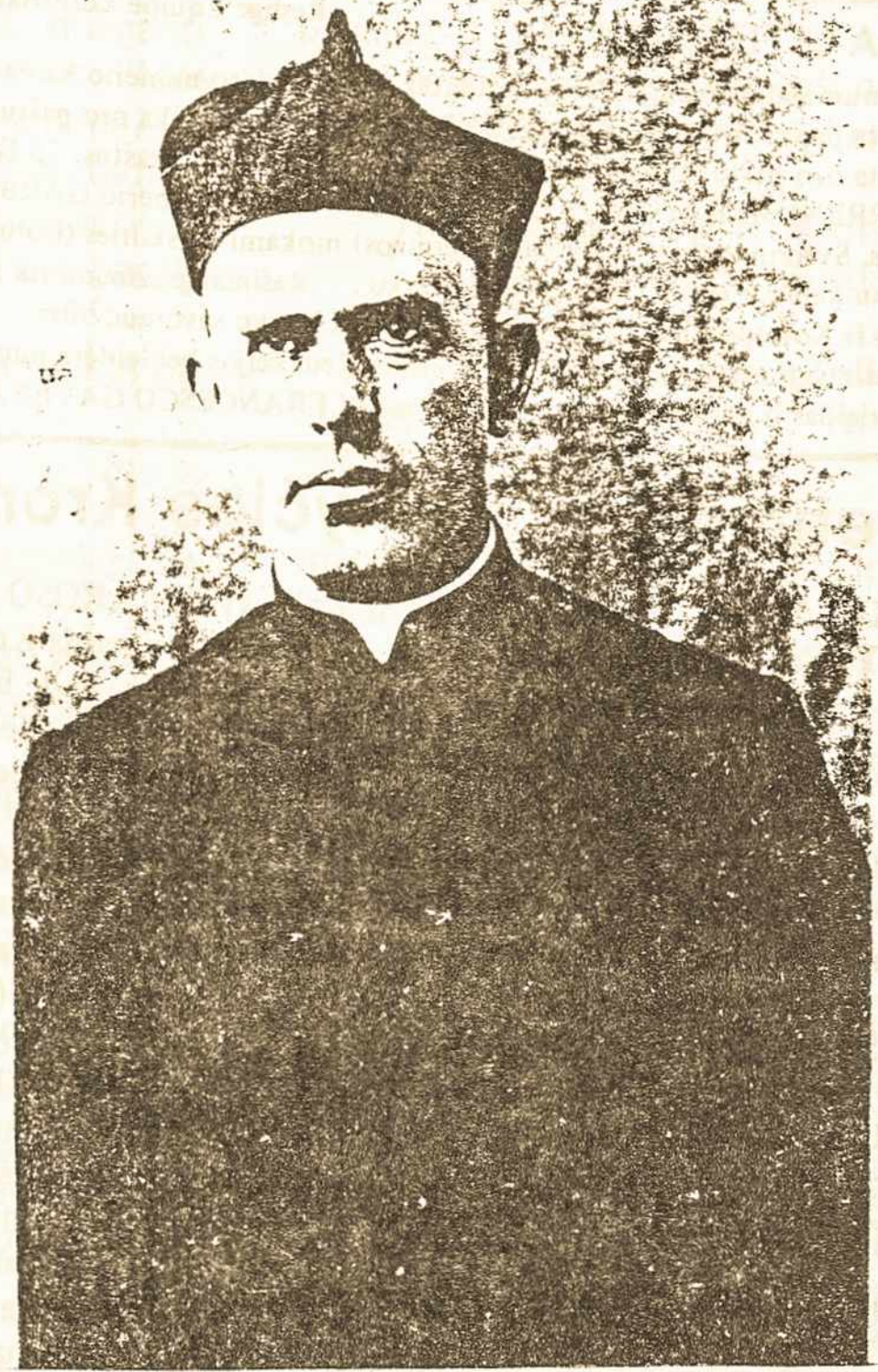
Parapijos įkūrimas

Asmeninė lietuvių šv. Kazimiero parapija buvo įkurta 1968 m. kovo 3 dieną tuometinio Sāo Paulo arkivyskupo, Dom Agnelo Rossi, “kaip ženklas ir įrodymas įvertinimo ir tėviškos meilės gausiai, darbščiai ir mylimai Sāo Paulo lietuvių bendruomenei, atžymint Lietuvos Nepriklausomybės 50-metį” (“Quisemos assinalar”, 3 de março de 1968).

Parapijos aptarnavimas buvo patikėtas lietuviams tt. Jėzuitams; 1977.XI.24 d. parapija buvo perleista liet. Saleziečiams.

Parapijos jurisdikcija

Asmeninės parapijos jurisdikcija yra “kumulatyvinė” ant lietuvių ir jų vaikų, kurie lieka taip pat teritorinės parapijos

A. a. Kun. BRONIUS PAUKŠTYS, salezietis, Izraelyje buvo pagerbtas už žydų gelbėjimą karo metu. Aprašymas 4-tam psl.

nariai: “jie turi teisę pasirinkti bažnyčią, kur atlikti kulto pareigas, o taip pat krikštyti, tuoktis ir pan”.

Parapijos užduotis

- 1) Artiimi tikslai: kelti, organizuoti, jungti, pagyventi religinį lietuvių aptarnavimą, stengiantis išlaikyti tikėjimo ir Tėvyinės meilės ugnį.
- 2) Nauja vadovybės forma: su ypatinga atsakomybe ir iš to kylančia nauja vadovavimo forma kurti Sāo Paulo lietuvių bendruomenėje pastovią vienybę, tikrą tikėjimo, kulto ir meilės bendriją.
- 3) Platūs akiračiai: organizuoti dar efektyvesnį religinį lietuvių aptarnavimą ne tik Sāo Paulo apylinkėj (Paulicéia), o ir visoje Brazilijoje ir net visose Pietų Amerikoje.
- (Šį pastarąjį uždavinį išnešė aikštėn pats kard. Agnelo Rossi, kalbėdamas 1973 m. šv. Kazimiero šventės proga šv. Kazimiero kolegijoje Romoje: “Įsteigiau Sāo Paule lietuvių šv. Kazimiero parapiją, kur įkurdinau tt. Jėzuitus; ir pakviečiau Saleziečius. Asmeniškai palaikiau ir perteikiau Nuncijui kardinolui Samorės keliamą mintį praplėsti lietuvių misiją visose P. Amerikoje”).
4. Šv. Kazimiero bažnyčia: “Reikia rūpintis statyti, kiek galima greičiau, bažnyčią, kadangi parapija dar neturi tinkamos vietos šiam tikslui. Tai bus jūsų protėvių pagerbimas ir motyvas vilties jūsų vaikams ir vaikeliams, o taip pat simbolis lietuvių tautos demokratiškos ir katalikiškos dvasios”.

Praktiška apimtis

Praktiškai, pradžioje, tt. Jėzuitai rūpinosi lietuviams SP arkivyskupijos bei Sto. André ir Mogi das Cruzes vyskupijų ribose, su atitinkamų kurių išduotais dekretais, ir retkarčiais lan-

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP 03124

São Paulo – Brasil Caixa Postal, 4421 – CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 51

LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS DVASINIS ATGIMIMAS

I ž a n g a

Pasibaigus II pasauliniam karui, Lietuvoje prie valdžios vairo atsistojo kovingi bedieviai, pasiryžę visiškai sunaikinti Katalikų Bažnyčia. Dievą ir Tėvyne mylintiems lietuviams iškilo klausimas: kas bus toliau? Vilkaiviškio kunigai kreipėsi į seną ir išmintingą savo ganytoją vysk. KAROSĄ, prašydami patarimo naujoje situacijoje.

– Ką valdžia sakys, viską darykite priešingai ir bus gerai, – atsakė ganytojas. Beliko šį patarimą įgyvendinti. O įvykiai toliau klostėsi šitaip:

1946 m. buvo uždarytos Kunigų seminarijos Vilniuje. Telšiuose ir Vilkaiviškyje. Vyskupai – Teofilus MATULIONIS ir Vincentas BORISEVIČIUS – suimti.

1947 m. areštuotas Vilniaus arkivyskupijos arkivysk. Mečislovas REINYS (miręs Vladimiro kalėjime) ir Telšių vyskupas pagalbininkas Pranciškus RAMANAUSKAS.

Trečdalis Lietuvos kunigų turėjo pereiti Gulagą. Vysk. Vincentas BORISEVIČIUS 1947 m. sušaudytas.

1948-49 m. uždarinėjami vienuolynai, daugelis bažnyčių paverčiamos sandėliais ar panaudojamos profaniniams tikslams. Lietuviai masiškai deportuojami į Sibirą.

Valdžios iniciatyva steigiami dvidešimtukai, kurie turi atstoti bažnytinių parapijų komitetus. Dvidešimtukams primetamos vienašališkos, tikinčiuosius diskriminuojančios sutartys.

Bažnytinė vyriausybė buvo prievartaujama leisti nebažnytines instrukcijas ir remti melagingą sovietinės valdžios "kovą už talką".

Tokiu būdu Kauno Arkivyskupijos ir Vilkaiviškio bei Kaišiadorių vyskupijų valdytojas kan. Juozapas STANKEVIČIUS praneša kunigams, jog negalima katekizuoti vaikų, lankyti tikinčiųjų, negalima vaikams patarnauti prie altoriaus. Pragaištingą nuolaidžiavimą sovietinei valdžiai pradėta vadinti "diplomacija". Kai kunigas Kurijoje pasiskųsdavo, jog yra puolamas valdžios, jam atsakydavo: "Kvallas buvai ir nemokėjai gyventi." Nemažai kunigų užmir-

šo vysk. KAROSO protingą patarimą ir pradėjo savintis naują Kurijos stilių.

Šiame periode buvo sulaužytas tautinis ir bažnytinis pasipriešinimas, o nusilenkusieji prievartai sugalvojo lozungą: "Kakta sienos nepramuši".

Teroras tęsėsi ir Nikitos CHRUSČIOVO valdymo laikais. Vienuolika kunigų vėl iškeliavo į Gulagą. Ištremiami vyskupai – Vincentas SLADKEVIČIUS (1959 m.) ir Julijonas STEPONAVIČIUS (1961 m.). 1961 m. uždaroma tik ką pastatyta Klaipėdos bažnyčia, o jos statytojai – nuteisiami.

Septintame dešimtmetyje kunigams už menkus nukrypimus nuo slaptų sovietinių instrukcijų būdavo uždraudžiama eiti kunigo pareigas. KGB vykdė slaptą kovą prieš Kauno Kunigų seminariją, siekdama kuo daugiau seminaristų įtraukti į savo voratinklį.

A t g i m i m o p r a d ž i a

1964-65 m. reikia laikyti Lietuvos Katalikų Bažnyčios atgimimo pradžia. Kunigai pamažu įsidrasino ir pradėjo tai vienur, tai kitur grupėmis katekizuoti vaikus. Pamoksluose vis dažniau suskambėdavo drąsus žodis, raginantis pabusti iš miego, baimės ir sustingimo. Religijų reikalų tarybos įgaliotinio RUGIENIO pastangos terorizuoti kunigus vis mažiau pasisekdavo.

1968 m. Lietuvos Katalikų Bažnyčiai yra labai reikšmingi. Šiais metais aktyvūs kunigai gyvai diskutavo, koku būdu reikia kovoti prieš valdiškų bedievių savivalę. Šių diskusijų išvada – nutarimas pavieniui ir kolektyviai pradėti reikalauti religinės laisvės minimumo.

1968 m. rugpiūčio mėn. Telšių vyskupijos kunigai – Vladas Šlevas ir Alfonsas PRIDOTKAS, pasiuntė TSRS Ministrų Tarybai po pareiškimą, kuriuose iškėlė kai kuriuos Bažnyčios diskriminacijos atvejus: maldaknygių trūkumą, Kunigų seminarijos varžymą ir kt. Abu kunigai buvo valdžios pareigūnų išbarti ir perkelti į kitas parapijas.

Tuo pačiu metu Vilkaiviškio vyskupijoje buvo ruošiamas kolektyvinis kreipimasis dėl tragiškos Kauno seminarijos būklės, kuriame tarp kita ko rašoma:

"Kasmet Lietuvoje miršta apie 30 kunigų, o Kauno Kunigų seminarija dėl valdžios nustatyto mažo limito gali išleisti vos 5-6 naujus kunigus (...) Priimant kandidatus, lemiamas balsas priklauso ne Seminarijos Vadovybei, bet valdžios pareigūnams. (...) Atėjo laikas reikalauti kad būtų panaikintas Seminarijai limitas ir kad tarybinės valdžios organai nekludytų jaunuoliams stoti į Seminariją".

Po šiuo pareiškimu (1968.XII.31) pasirašė 63 Vilkaiviškio Vyskupijos kunigai.

1969 m. sausio 8 d. du Vilkaiviškio kunigai – Juozas ZDEBSKIS ir Petras DUMBLIAUSKAS pasiuntė bendrą raštą TSRS Ministrų Tarybai dėl Kauno Kunigų seminarijos suvaržymų. Partija ir vyriausybė, seniai neregėjusi tokio kunigų "įžūlumo, pasiuntė čekistus išaiškinti "nusikaltėlių". Po tardymų ir gasdinių kunigams – Juozui ZDEBSKIUI ir Sigitui TAMKEVIČIUI neribotam laikui buvo uždrausta eiti kunigo pareigas ir įsakyta įsidarbinti. Abu kunigai metus laiko dirbo melioracijoje. Kun. Lioginas KUNEVIČIUS, pabandęs užstoti nubaustuosius kunigus, buvo taip pat verčiamas atiduoti registracijos pažymėjimą, o kai jis nepakluso, buvo paimtas kelioms mėnesiams į kariuomenę.

Valdžios represijos prieš kunigus ne tik kad nesulaikė religinio sąjūdžio, bet net padėjo jam augti.

1969 m. Telšių, Vilniaus ir Panevėžio vyskupijų kunigai toliau atakavo sovietines įstaigas, reikalaudami Bažnyčiai laisvės.

Tuo pačiu metu jaunimas slapta organizavosi, atlikdavo uždarus rekolekcijas, gilino religinę pasilėžiūrą. Pamažu atsigavo ir aktyviau pradėjo veikti į pagrindį suvartyti moterų vienuolynai. 1969 m. iškilo "Eucharistijos bičiulių" sąjūdis, užėmęs dvasiniame Lietuvos K. Bažnyčios atgimime labai svarbią vietą.

1970 m. viena po kitos buvo sudegintos trys bažnyčios – Sangrūdoje, Gaurėje ir Batakiuose. Niekas neabejojo, kad tai buvo valdiškų bedievių šantažas, siekiantis įtikinti, kad kova už Bažnyčios teises esanti beprasmiška.

1970 m. rugsėjo 9 d. už vaikų katekizacija nuteisiamas kun. Antanas ŠEŠKEVIČIUS.

1971 m. po kratos suimamas kun. Juozas ZDEBSKIS, o lapkričio 12 d. nuteisiamas už vaikų katekizaciją. Tą pačią dieną ir už tą patį "nusikaltimą" teisiamas kun. Prosperas BUBNYS. Trys kunigai lageryje turėjo įtikinti 800 esančius laisvėje, kad sovietinės valdžios reikia klausyti labiau negu Dievo, tačiau gavosi atvirksčiai – daugelis kunigų, pritardami kun. Antano ŠEŠKEVIČIAUS žodžiams, pasakytiems Molėtų teisme, kad "Dievo reikia labiau klausyti negu žmonių" (Apd. 5,29), dar uoliau vykdė vaikų katekizaciją. O tikintieji po visa Lietuvą pradėjo rinkti parašus po memorandumu, kurį vėliau pasaulis pavadins "17.000 tikinčiųjų memorandumu".

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

KAS JIS TOKSAI?

Povelykinio laikotarpio sekmadieniai mus veda prie artimesnio susitikimo su Kristumi. Būtent skatina rasti asmeninį atsakymą į šį gilų klausimą, nuo kurio vienokio ar kitokio gyvenimiško atsakymo priklauso mūsų išganymas, mūsų amžinoji ateitis: Kas man Kristus?

I. Valtyje su Kristumi

Tą vakarą (Mk 4,35-40) apaštalai išplaukė valtimi į kitą Galilėjos ežero pusę. To norėjo pats Kristus. Jie taip pat su savimi "pasiėmė ir Jėzų, kaip jis valtyje sėdėjo". Mat, tą dieną "Jėzus skelbė žmonėms žodį, kaip jie sugebėjo suprasti" (Mk 4,33).

— Irtis per gyvenimo jūrą toj pačioj valty su Jėzumi!

Jis, prisikėlęs iš numirusių ir įžengęs į dangų, pažadėjo pasilikti su mumis (Mt 28,20).

Ir pastebėjęs: "Kur du ar trys susirenka mano vardu, ten esu ir aš" (Mt 18,20).

Ar aš pagalvoju, kad Kristus yra mano valty — mano šeimoj, mano namuose, manyje, mano gyvenime?

— Staigiai kilo "didelė vėtra, bangos ėmė lieti į valtį, taip kad valtį jau sėmė". Visi atsidūrė dideliame pavojui nuskęsti.

Apaštalai atsidūrė tokiam mirtinam pavojui

: ne iš sporto ar malonumo pasiirstyti ežere;

: ne dėl darbo, savo kasdienio amato: juk buvo žvejai;

: o tik pildydami Viešpaties įsakymą: "Irkitės į aną pusę!"

Tai girtinas tikslas — ryžtas patenkinti Kristaus norą. O vistiek Dievas jų neapgynė nuo mirtino pavojaus.

Mus taip pat supa pavojai iš visų pusių. Pavojai kūnui ir sielai, fiziniai ir dvasiniai pavojai. Ir jų niekad nestinga. Tik reikia pasiklausti: Kodėl atsidūrėme, ar esame, tokiam ir tokiam pavojui?

: Jei per lengvapėdiškumą, norėdami pasirodyti, geisdami patirti ką nors nauja... — esam patys atsakingi, jei neatsispiriam, ir krentam;

: Jei iš pareigos, dėl darbo, iš patarnavimo artimui...: nesam atsakingi, jei atsi-

duriam pavojui (fiziniam ar dvasiniam pavojui), juk ne patys to ieškojom. Tačiau esame atsakingi už mūsų nusistatymą ir elgesį tuo atveju.

II. Malda ir pastangos

— Apaštalai žadina Kristų, miegantį valties gale, šaukiasi jo pagalbos: "Mokytojau, ar tau nerūpi, kad skęstame?"

Žadina Kristų, tačiau pirma sukaupe visas savo jėgas ir pastangas gelbėtis.

: Taip, melstis, prašyti Dievo pagalbos reikia,

: bet ir dėti visas savo žmogiškas pastangas.

— Jėzus buvo valties gale — ir miegojo.

: Ar mes nepaliekam Viešpaties visą laiką miegoti mūsų valty?

O gal patys taip (dvasiniai) miegam, kad net nepajuntam esant Viešpatį netoli mūsų?!

Reikia patiems pabusti. Ir pažadinti Viešpatį, kuris gal tik šio pažadinimo ir laukia. Ir tai ne tik atsidūrus "mirtinam pavojui", o kasdieniam gyvenime.

Svarbu Kristų priimti, su Juo pasikalbėti, pasitarti. Paklaustyti Jo žodžių (ką Jis sako, ko Jis iš manęs nori). — Pasiškaiyti kokį skyrelį Šventraščio, ypač Naujojo Testamento, susikaupti, pasimelsti — vienas-viena, šeimoj, su kitais, maldos būrely. . .

III. Kristus klausia

— Dviem žodžiais — "Nutilk, nusiramink!" — nuraminęs vėtrą ir jūrą, Jėzus tarė mokiniams: "Kodėl jūs tokie bailūs?"

Keistas klausimas, atsidūrus mirtinam pavojui. Bet čia gal daugiau nequ klaus-

mas, padrašinimas.

Tikrai, ko mums bijoti, jei Jėzus mūsų valty, su mumis?!

Juk Jis — visagalis. Ir čia — vien tik žodžiu nutildė audrą.

Jis — nuoširdus, gailestingas: ateina į pagalbą, jei kas Jo prašo.

Jis — apvaizdus ir teisingas: neleis, kad būtume bandomi virš savo jėgų ir palikti vieni.

— Tik "argi jums dar tebestinga tikėjimo?" Tai klausimas ne tik apaštalams, o ir man, asmeniškai.

Ar man nestinga tikėjimo? Bet tikro, autentiško, gyvo tikėjimo? To pilno pasitikėjimo,

: kad Dievas yra Tėvas, kuris rūpinasi manimi visuomet, kai linksma ir smagu, ir kai užaina liūdesio valanda;

: kad Kristus "mirė už visus" (2 Kor 5,15), taigi atidavė savo gyvybę ir už mane; todėl aš esu Kristui brangus, nes atpirktas Jo Krauju;

: kad ir aš pats ką nors galiu Kristuje. Juk "kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja" (2 Kor 5,17). Ir aš galiu kasdien atsinaujinti. Kristuje!

— Bendrai, žydų galvosenoj (o taip pat ir mūsų), tik Dievas gali valdyti audras ir jūrą. Evangelijoje aprašytas Kristaus stebuklas ir iššaukia klausimą, kuriame jau slypi ir atsakymas — apaštalų ir pirmųjų Bažnyčios tikėjimo išpažinimas: "Kas gi jis toksai? Net vėjas ir ežeras jo klauso!"

Čia svarbus mano gyvenimiškas klausimas (ir atsakymas!):

— Kas gi man tas Kristus, kurio net vėjas ir ežeras klauso?

CONISA IMÓVEIS

ĮSIKŪRIUSI VYTAUTO DIDŽIOJO RŪMUOSE

DEMESIO LIETUVIAI!!!

CONCISA IMÓVEIS YRA VISU LIETUVIU NEKILNOJAMO TURTO ĮSTAIGA

Parduodam, perkam, nuomojam ir administruojam namus, sklypus ir visą nekilnojamą turta.

Galime jums pasiūlyti geriausias namus ir sklypus šioje apylinkeje.

Mūsų advokatai jums mielai patars visuose reikaluose ir sudarys reikalingus kontraktus.

LAUKIAME JŪSŲ ATŠILANKŪMO

išgersime kartu kavutę.

RUA STO. AMASIO, 327 - V. BELA - FONES: 274-9002 E 274-8187

(ESQ. C/ Rua Giestas alt. do n. 1.090) CRECI 22140

Kun. Antanas Sabaliauskas, SDB

KELIONĖ PO SVENTAJA ŽEMĖ 1982 M.

Balandžio mėn. 5 d.

Tą dieną, A. T. vežė mane iš Tel-Avivo į Jeruzalę. Judėjos laukuose jau buvo šienapiūtė ir miežiai, kurių čia daugiausiai sėjama, jau buvo išplaukę. Pakeleje, bekopiant į kalnus, nes Jeruzalė yra gan aukštakai nuo jūros lygio, buvo matomi palikti ir surūdiję tankai kai 1948 metais žydai ginklo jėga slinko vaduoti Jeruzalės ir teikti arabų kariuomenės apsuptiems miesto gyventojams maistą bei vandenį.

Ant vieno aukštoko kalnelio Jeruzalės pakraštyje yra naujas, didelis pastatas su daugeliu salių-kambarių. Pagrindiniame iš jų dega amžinoji ugnis, dujų liepsna, nacių laikais sunaikintų žydų atminčiai. Jo grindinyje yra atžymėti vardai visų žydų žudymo kacetų vietovių vardai. Šalia ir aplink tą pastatą yra didžiulis parkas – Yad Vashem vadinamas. Jame jau yra pasodinta virš tūkstančio medelių su atatinkamomis metalinėmis lentelėmis su vardais žymiųjų gelbėtojų. Jų tarpe A.L. Bauminger išleistame kataloge yra atžymėti sekantieji lietuvių vardai: Sofija Bienkienė, Vladas Krušauskas, Ona Simaitė ir Julia Bronislavovna Vitkauskienė.

Tame pastate ir parke balandžio mėn. 5 dieną 11 val. A.M. buvo oficialus minėjimas, suruoštas a.a. kunigui Br. Paukščiui. Amžinosios liepsnos platformoje mane su jarmulka ant pakaušio pakvietė kiek pastovėti ir; paskiau, rankenėlę patraukti, kad labiau įdegti tą liepsną, tuo tarpu vienas rabinas, savo maldos rūbais apsivilkęs, kažką pora kartų stipriu balsu giedojo. Man kilo mintis, kad tai buvo egzekvijos už a.a. kun. Bronių. Rabinui begiedant lietuviškos žydės ėjo padėti puoštes gėlių prie amžinosios ugnies liepsnos. Po tos dalies buvo a.a. kun. Paukščio medžio sodinimas parke. Čia aš, kaip šeimos ir saleziečių vienuolijos atstovas, nuleidau medelį į jam paruoštą duobę, užpyliau su lopetėle kiek žemių ir, kas būdinga, užpyliau vieno žydo laiške atsiųstos žemės iš Lietuvos, iš Sutkų kapų nuo a.a. kun. Paukščio kapo. Po to, grįžome į vieną iš parko pastato salę, kur vėl buvo

Kun. Antanas Sabaliauskas – salezietis šio aprašymo autorius.

kalbos bei žyminio diplomo įteikimas. Tai visa, kaip atstovas, turėjau priimti ir tarti angliškai bei lietuviškai minėjimo užbaiginį žodį. Malonu buvo atlikti šią garbingą užduotį, kurios metu nuskambėjo lietuviškai tartas žodis ir Tel-Avive ir Jeruzalėje. Jeruzalėje šiame minėjime dalyvavo gausus būrys Lietuvos žydų, kurių nemažas skaičius šiandien Izraelyje užima žymias vietas.

Mano žodis tartas Jeruzalėje anglų kalba įteikus a.a. kun. Br. Paukščiui skirtus žyminius ir jo vardu pasodinus medį Yad Vashem parke. Ši kalba tos dienos vakare buvo perduota per Jeruzalės radiją ir atspausdinta Jeruzalės hebrajų kalba išeinančiam dienraštyje.

Mielieji bičiuliai...

Šiandien aš turiu didelę garbę atstovauti Paukščių šeimą ir saleziečių vienuoliją šiame minėjime, kuriame yra pagerbiamas vienas iš jų narių, atseit, a.a. kun. Bronius Paukštys.

Tarp skaitlingų žmonijos istorijos įvykių tarpe nėra liūdnesnio, labiau apgailėtino, labiau tragiško ir naikinančio, kaip įvykis, kurį mes pavadiname holocaust, atseit, žydų tautos sudėtoji auka. Tai buvo atsipalaidavimas bei siautėjimas pikčiausių bei žiauriausių žmonijos jėgų.

Tuo pat metu, toje tamsiausioje naktyje ir aukščiausio laipsnio beviltės per-

gyvenime švitėjo taipgi paguoziantis viltingumo spindulys. Sakau, viltingumo nes visuomet ir visur atsirado ir buvo asmenų, kurie pasireiškė savo kilnios, didvyriškos bei pasiaukojusios širdies darbais. Jie, savo gyvybę rizikuodami, gelbėjo kitų gyvybes.

Vienas iš tų kilnios širdies žmonių buvo lietuvis, salezietis a.a. kun. Br. Paukštys, kuris nacių okupacijos metu Kaune priglaudė, slėpė ir maitino ne mažą skaičių įvairaus amžiaus bei socialinio lygio žydų. Dienos metu jis juos slėpdavo savo kambariuose klebonijoje ar po bažnyčia, o nakties metu organizuodavo jų išvežimą pas artimesnius ūkininkus į kaimus. Aš pats buvau akivaizdus liudininkas, kaip motinos užčiaupdavo savo verkiančių vaikų burnas, kad jų riksmas jų neišduotų. Ir taip, prieš nesusektas, kun. Br. Paukštys tęsė sąvąjį žydų gelbėjimo darbą iki antrojo pasaulinio karo galo.

1946 metais kun. Br. Paukštys buvo išvežtas į Sibirą, kur per 10 metų su dideliu kūju rankose skaldė keliams tiesti akmenis. Grįžęs į savąją tėvynę parašė jis man laišką į USA. Jame pasakojo kaip jis vargo priverčiamojo darbo stovyklose ir kad tas jo gyvenimas buvo kaip "atpildas" už žmonių gyvybių gelbėjimą.

Šiandien mes džiaugiamės jo nuveiktais darbais priimdami jam skirtą žyminį, diplomą ir jo vardu pasodinome medelį Izraelio nusipelnusiųjų parke Jeruzalėje. Šiandien mes pagerbiame a.a. kun. Paukščio kilnius jausmus ir jo karžygišką širdį. Jis yra savosios šeimos ir saleziečių vienuolijos, kuriai jis priklausė, puikiausioji gėlė.

Šiame minėjime negaliu neiškelti aikštėn velionies brolio Juozo vardo. Jis buvo jo bendrininkas žydų gyvybių gelbėjime.

Negaliu taipgi nepaminėti pasišventusios drąsos salezietį – kun. Joną Žemaitį ir saleziečių seseles, kuris ir kurios tuo pat metu dirbo Laurų (Vilniaus krašte) našlaityne ir kurie išgelbėjo ne mažą skaičių žydų mažų vaikų, išvotų iš Vilniaus geto ir slepiamų nuo pakartotinių nacių siunčiamų patikrinimų ar nėra vaikų su žydų tautos ritualiniais ženklais.

● Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

TRADUTOR PÚBLICO JURAMENTADO

Prof. Walaomiro Constantino Hawrysz

LICENCIADO PELA FACULDADE DE FILOSOFIA, CIENCIAS E LETRAS DA UNIVERSIDADE DE SÃO PAULO - PORTUGUÊS - LATIM - GREGO

TRADUÇÕES: Públicas, Comerciais, Científicas e Técnicas. Latim, Polones, Russo, Ucrainiano, Iugoslavo, Tcheco, Bulgaro, Lituano, Italiano, Espanhol, Francês, Inglês e Alemão.

OFÍCIO: Pça. Patriarca, 78 - 4° andar - Sala 43 - Fone: 35-1779

Residência: Rua das Tordesilhas, 194 - Alto da Lapa - São Paulo

"DAINUOJAM LIETUVĄ"

N A U J A

Lietuviškų liaudies dainų juostelė – Kasetė jausmingai įdainuota Edmundo Kuodžio ir Jono Girijoto liaudies instrumentams palydinti.

Gaunama V. Zelinos ir Šv. Kazimiero parapijose.

Graži dovana kiekvienai progai.

Dirigido pelo G.A.L. Coord. Hercules Celešauskas

INFORMATIVO DA JUVENTUDE

BEM VINDOS

No primeiro plantão tivemos uma grata surpresa: o comparecimento de dois jovens que ainda não tem um vínculo com nenhum grupo específico, porém demonstrando uma nítida vontade de participar.

Nossas boas vindas a Lino Ardavičius Jakutis e a Francisco Ardavičius Jakutis.

REFLEXÕES

— Somos realmente livres para agir de acordo com a nossa consciência?

— Não estamos por demais presos a valores materiais da sociedade em que estamos inseridos?

— Não esqueçamos de incentivar os valores morais tradicionais definidos através de nossos antepassados?

— Não nos arrependemos de nossa apatia e falta de dedicação a nossas tradições e cultura, exatamente quando o apoio e incentivo eram mais necessários?

A nossa consciência nos chama a agir em sustento de tradições, porém o mundo atual influência em sentido oposto, levando ao esquecimento de nosso passado, agindo a favor da destruição e não pela conservação.

Incentiva-se a pensar sempre adiante, esquecendo-se que a glória do futuro só se constroi sobre valores do passado.

O ALMOÇO DO "NEMUNAS"

Este almoço foi planejado pelas quatro pessoas: Claudio Butkus, Irena Martinaitis, Ivani Popic, Ricardo Bendoraitis, no intuito de conseguirmos fundos para o curso de dança folclórica lituana nos E.U.A.

Sub-dividimos o trabalho com todos os componentes do grupo, contando com a ajuda dos familiares na preparação da comida.

Como não tínhamos a experiência de preparar um almoço contamos e agradecemos a colaboração de D. Albina e o Sr. Kasimiro Ambrozevičius e também com a ajuda da D. Ona P. Popic na decoração dos pratos do almoço, juntamente com o trabalho das meninas do grupo, cabendo aos rapazes a organização do bar.

Surgiram por todas maneiras de existir idéias que aos poucos se aglomeraram formando-se os sorteios, o leilão, a dança e a música que foram colocadas na segunda parte do almoço, para que todos tivessem a alegre participação do grupo e de todos os convidados.

Com muitas idéias e trabalho esperançoso conseguimos assim um crescimento almejado e espero não finalizar-se com o término deste almoço.

Deste crescimento surgiu a força de uma concretização no existir de uma viva e espontânea tradição, que aos poucos se transforma em pensamentos repousados dentro de nós.

Agradecemos a todos do Sajunga por ter cedido o salão, as louças e o som, e a participação dos convidados.

Irena Martinaitytė

ESCLARECIMENTOS

O G.A.L., Grupo de Ação Lituana, reuniu-se com o presidente de nossa Comunidade, Sr. João Tatarūnas, para discutirem os atritos que estavam ocorrendo pela dúvida interpretação dos manifestos do grupo, publicado pelo MES.

O G.A.L. retifica a frase publicada no MES do Mūsų Lietuva de 8/7/82 onde se lia "despertar a participação da colônia" para "despertar a participação da juventude na colônia".

O trabalho planejado e já sendo desenvolvido pelo G.A.L. visa atingir única e exclusivamente a juventude lituana, com o objetivo de despertá-la para uma maior participação na Colônia, bem como para os valores lituanos.

O G.A.L. lamenta que por uma colocação errada de palavras atingiu a Bendruomenė, que só merece respeito e admiração pelo esforço de manter a nossa comunidade unida.

Quanto ao problema da desvinculação da BLJS, quer deixar claro que é com relação a sua atual valdyba, pois todos somos Jaunimo Sajunga, e queremos continuar sendo. Desvinculou-se da valdyba por uma questão de incompatibilidade de trabalho e acredita que uma oposição seja construtiva, pois provoca uma maior participação da atual gestão. Com a oposição não significa que vai "sabotar" qualquer trabalho que possa ser levado por esta valdyba; pelo contrário, terá o seu apoio, pois o que quer é PARTICIPAÇÃO e não DESMOBILIZAÇÃO.

G. A. L.

SKAIDRĖS

Arvydas comoveu todos os participantes com a apresentação de slides e gravações etnográficas de canções que trouxe de Suvalkų Trikampis.

Expôs os problemas que os residentes naquela região enfrentam com a rivalidade polono/lituana, que já vem de tempos, desde a união dos ducados.

Perseguições, execuções e prisões este povo sofre até hoje por se dizer lituano. Na Catedral de Seinai não é permitida a missa em lituano, sendo o maior opositor para tal o falecido Cardeal Viginski. O próprio Papa, quando era Cardeal lá esteve e destes problemas se inteirou.

Arvydas esteve 3 vezes em Suvalkai, em 1976/1978/1979. Neste último ano viajou após o Congresso da Juventude Lituana, que se realizou na Inglaterra e Alemanha, juntamente com os nossos representantes Alexandre, Sofia e Nilza.

Ficou deslumbrado com o povo, seus costumes e tradições, mas principalmente com canções que nos transmitiu. Mostrou a ilha lituana que é o Punkskas, Suvalkai e Seinai.

TAÇA DAS NAÇÕES

Na abertura da Taça das Nações, domingo passado, foi um sucesso a apresentação do grupo Rūtelė.

O presidente da nossa comunidade Sr. João Tatarūnas, foi convidado a hastear a bandeira lituana, enquanto era executado o hino lituano.

No decorrer da semana, serão disputados vários jogos e o encerramento oficial terá lugar no próximo sábado, dia 7/8.

Pela nossa participação fomos agraciados com um bonito troféu. Parabéns a todos os participantes que tão bem representaram e ainda vão representar a nossa Colônia neste torneio, não deixando que o nome da Lituânia fique esquecido.

ACAMPAMENTO DOS ATEITININKAI

O acampamento terminou com um saldo bastante positivo.

Apesar de pouco numero de acampantes, que variou muito durante a semana, e do pouco tempo disponível, as muitas atividades propostas tiveram um ótimo resultado.

CURSO AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Facilidade de aprendizado — Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Fone: 273-0338

Rua Juatindiba, 28
03124 São Paulo, SP.

Como em acampamentos de outros carnavales, tivemos cantos. Estes porém, não se limitaram às nossas velhas e conhecidas melodias. Partiu-se para um ponto de maior aprofundamento, chegando-se até a canções que nossos antepassados cantavam no campo, na cidade, no trabalho, durante festividades, etc., que no início soaram um tanto estranhas, mas que começaram a nos tornar bastante familiares.

As danças típicas também foram uma atividade que poderíamos classificar de diária, que obteve uma boa participação deixando um saldo de 3 danças: Malunas, Sadute e Oželis.

Uma noite especial foi a da poesia, onde os acampantes tomaram conhecimento de obras do século XVIII, até poesias mais recentes. Para uma melhor ambientação foram apresentados slides da Lituânia. A noite foi encerrada com a representação de uma peça, que possivelmente será apresentada na Vila Zelina na primeira oportunidade.

As tradições foram um tema marcante tanto das palestras como dos programas.

Comemorou-se a noite de São João, se bem que um pouco atrasada. Durante o transcorrer do dia foram apresentados costumes e brincadeiras, culminando com a representação de lendas e no dia seguinte, uma fogueira onde todos puderam sentir a beleza e o significado das tradições.

Ainda partindo do ponto tradições, foi apresentada a representação de um casamento lituano em todas as suas fases e detalhes.

Durante a noite dos partizanos, também foram tentadas inovações. A noite teve um significado especial para todos, tocando profundamente cada um. Não se repetiu simplesmente o ritual, mas tentou-se dar sentido ao conjunto, não se limitando a uma simples lembrança.

Como não poderia deixar de ser também foram realizadas atividades esportivas tais como: Volei, polo aquático e futebol, sendo este último o mais praticado.

As palestras também foram de grande utilidade aos componentes do grupo ateitininkai e aos que dele ainda não participam, não ficando na superfície dos princípios e sim procurando mostrar o sentido e a importância dos mesmos.

Várias outras atividades, aproveitando a estada do convidado Arvydas Žygas ainda terão lugar para que o material trazido não fique somente no papel.

PALESTRA DO ACAMPAMENTO DOS ATEITININKAI

Os nossos pais nos ensinaram a sermos católicos, porém, como existe uma evolução em nossa vida, às vezes nos encontramos diante do que poderíamos chamar de crise de nossa vida espiritual e muitas perguntas passam diante de nossos olhos e talvez a mais comum seja: DEUS REALMENTE EXISTE? SE EXISTE POR QUE TEMOS OS CAMBOJAS, VIETINANS E LIBANOS?

Acreditamos ser importante crer em Deus, vamos à Igreja, rezamos..., mas não pensamos no que a religião significa. Não vivemos diariamente os princípios que regem o cristianismo. Nós temos medo de sermos cristãos, medo pois a vida moderna nos conduz ao lado oposto.

V PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO BRAZILIJOS ATSTOVŲ RINKIMŲ INFORMACIJOS

A BLJS por delegação da "Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos" (PLJS) dá por aberta a partir de hoje até o dia 16 de setembro próximo, as inscrições aos jovens de origem lituana interessados a candidatar-se a Delegado (Atstovas) do Brasil no V Congresso Mundial da Juventude lituana (V PLJK) a realizar-se em julho de 1983 na América do Norte.

Os interessados deverão inscrever-se por escrito através de carta endereçada a:

V PLJK – BLJS
Caixa Postal 4844
01000 SÃO PAULO, SP.

até o dia 16 de setembro próximo (marca do Correio) impreterivelmente, fornecendo os seguintes dados:

- 1) Nome completo
- 2) Data do nascimento
- 3) Endereço para correspondência
- 4) Atividades lituanas: em que, como e durante quanto tempo participou ou participa em atividades lituanas desde outubro de 1979.
- 5) Grau de conhecimento de lituano (fala, escrita e leitura)
- 6) Declaração de estar ciente do seguinte regulamento da PLJS para as eleições dos Atstovai, que realizar-se-ão na "Ramovė" no sábado dia 25 de setembro de 1982.

REGULAMENTO DAS ELEIÇÕES DOS ATSTOVAI DO BRASIL AO V PLJK

- 1) O Brasil dispõe de sete vagas para "Atstovai" assim distribuídas: uma para o presidente da BLJS e seis destinadas para os jovens eleitos.
- 2) Para ser candidato (a) a "Atstovas"-é, o interessado (a) deverá preencher os seguintes quatro itens:
 - a) O (a) interessado (a) deverá ter entre 16 e 35 anos de idade na época da realização do Congresso.
 - b) O (a) interessado (a) deverá ser de origem lituana e poder manter conversação em lituano.
 - c) Os "Atstovai" tendo regressado ao Brasil após o Congresso deverão dar um pronunciamento público à Colônia lituana deste país.

É bonito pensar que Deus nos ama, mas todo o nosso amor para com ele deve sair espontaneamente do fundo de nós.

A crença em Deus deve necessariamente ser cultivada. Se nós queremos ter um corpo saudável cuidamos dele, fazemos exercícios, tomamos alimentação adequada. Com a nossa alma não é diferente: devemos cultivá-la senão ela morre.

E se a nossa "alma morrer" nos transformaremos em simples autómatas, só viveremos, comeremos, dormiremos, etc., não passaremos pela vida com a intensidade que deveríamos ter se tivéssemos uma vida interior.

- d) O (a) "Atstovas (ė)" compromete-se a participar de todas as atividades do V PLJK
- 3) A escolha dos "Atstovai" será feita por via democrática através de eleições.
- 4) O "Atstovas" eleito que não puder participar do Congresso perderá o seu lugar para o próximo na ordem decrescente de número de votos ganhos.
- 5) A diretoria da BLJS organizará e conduzirá as eleições no dia 25 de setembro de 1982 e apresentará para a PLJS a lista dos eleitos até o dia 1º de outubro próximo. Para tanto a BLJS esclarece que são eleitores todos os jovens de origem lituana que tiverem sua idade entre 16 e 35 anos no dia das eleições.
- 6) Os casos omissos neste regulamento serão resolvidos diretamente pela diretoria da BLJS.

Após a realização do escrutínio, a BLJS fará um programa de preparação dos "Atstovai" a ser publicado oportunamente.

V PLJK – PARTICIPAÇÃO DOS DEMAIS JOVENS

Todos aqueles jovens entre 16 e 35 anos de origem lituana que tiverem interesse em participar do V PLJK sem ser Atstovas deverão entrar em Contato conosco dando o nome e endereço até o final do mês de novembro próximo, através dos seguintes telefones: 275-2619 (Alexandre), 273-3224 (Roberto) e 274-7993 (Bete).

Diretoria da BLJS

RADAR

OS LITUANOS E A IMPRENSA

A imprensa cada dia que passa mais escreve da Lituânia e dos lituanos.

Há poucos dias atrás "Folha de São Paulo" e "Folha da Tarde" fizeram longas reportagens sobre a Vila Zelina e os costumes e tradições dos lituanos que nela habitam (grande destaque para o Bar do Vito, onde reúnem esportistas, comentaristas e tradicionalistas).

O arcebispo Marcinkus quase diariamente ocupa espaços de diários de nossa cidade, desde a morte de Roberto Calvi.

Até Sofia Loren, que permaneceu presa durante 2 semanas por não ter pago ao governo italiano o imposto de renda, alegou que não recebeu dos produtores de filmes, pois o Banco Ambrosiano não tinha dinheiro e seu diretor, Roberto Calvi, havia sido ludibriado pelo Marcinkus.

Grande onda de críticas lhe são atribuídas, mas ele resiste como rocha, pois forte ele é senão não seria guarda costas do Papa.

A revista "Veja", em seu último número além de descrever o cerco que cresce a Marcinkus, fala também do assassinato da milionária lituana Rima Cimberis, em Poços de Caldas.

Os jornais de bairro comentam e aguardam a prometida reforma da Praça Republica Lituana.

Os jornais de São Caetano ressaltam a participação do futebol da Lituânia na IV Taça das Nações daquela cidade.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŪ LIETUVA"

Pagaliau, siuo metu ir šioje vietoje negaliu nepaminėti tas dosnias ir kilnias skaitlingų lietuvių širdis, tuos nežinotus kareivius, žydų gyvybių gelbėtojus. Tiems asmenims šiandien mes reiškia me mūsų gilią pagarbą.

Privalau taipgi pareikšti mano nuoširdžią padėką advokatui Avraham Tory ir visiems jo bendradarbiams už šio prasmingo, istorinio minėjimo suorganizavimą ir atšventimą, kuris mūsų liūdinčias širdis pralinksmina.

Lai šios dienos šventė suartina vis labiau mūsų širdis ir tesustiprina mūsų broliškus jausmus taip susiskaldžiusiame šių dienų pasaulyje.

Išeinant iš amžinosios liepsnos pastato čia šiandien įvykusių apeigų vadovė man pasakė, kad tą patį, ką aš padariau, ty patraukiau amžinosios ugnies rankenėlę padarė čia atsilankęs buvęs USA prezidentas Kenedy ir prancūzų prezidentas Mitterand.

Po Yad Vashem kun. Paukščio minėjimo teko susitikti su medicinos daktaru Taft, ant kurio rankų Kauno klinikoje numirė kun. Paukštys ir kuris dabartiniu metu yra medicinos profesoriumi Jeruzalės universitete. Šis pastarasis man pasakojo, jog a.a. kun. Br. Paukščio laidotuviuose Sutkuose dalyvavo būrelis Lie-

Galilėjos jūra

tuvos žydų ir jie ant jo kapo iš savo pusės padėjo vainiką. Dr. Taftas paliko man puoštą fotografijų iš kun. Paukščio laidotuvių. Ten pat susipažinau taipgi su prof. Levinu, Čėsna ir kitais, kurių vardų nebeužsirašiau. Iš jų sužinojau, jog kaikurie iš jų gauna ir skaito lietuviškus laikraščius, kaip – Tėviškės Žiburius – ir kitus. Čia susipažinau taipgi su iš Lietuvos į svečius atvykusi tarybinio rašytoju – Josade Jokūbu.

Yad Vashem parke sužinojau, jog prašymas dėl a.a. kun. Br. Paukščio žymiųjų buvo įteiktas 1977 m. vyriausiajam

Izraelio tiems reikalams sudarytam komitetui. O tą komitetą sudaro Izraelio vyriausiojo tribunolo teisėjai, du parlamento nariai, istorijos fakulteto profesoriai ir visuomenės atstovai be jokio politinio anspalvio.

Iš minėjimo Jeruzalėje pasisiūlė mane nuvežti į mano gyvenvietę pas saleziečius į Betliejų Tel-Avivo statybos inspektorius Moshe Prusak, Lietuvos žydas, kad žinotų kur atvykti mane paimti, nes paskutines dvi mano Izraelyje būvoimo dienas jis pasisiūlė mane pavažinėti po Galilėją ir po šiaurinę Izraelio dalį.

--(bus daugiau)

ASMENINĖ LIETUVIŲ PARAPIJA

(atlelta iš 1-mo psl.)

kydamiesi kitose valstijose bei vyskupijose? Rio, Santos, Rio Grande do Sul...

Dabar São Paulo mieste ir arkivyskupijoj lietuviškos sielovados darbas vykdomas sritimis:

- MOOCA (Rua Juatindiba, 28): parapijos būstinė; kasdien Mišios 7 val.; sekmadieniais 8 val. lietuviškai, 9 val. portugališkai;
- PARQUE DAS NAÇÕES (Colégio Franciscano),
- CASA VERDE (igreja N.Sra. das Dores),
- JAÇANÃ (Instituto Jaçanã),
- BOM RETIRO (Colégio Sta. Inês),
- AGUA RASA (igreja N.Sra. de Lourdes),
- MOINHO VELHO (igreja S. Vicente de Paulo),
- VILA ANASTÁCIO (igreja S. Estêvão Rei)

Čia laikomos Mišios vieną kartą mėnesį.

Kartkartėmis, kaip pagalba

- V. ZELINA (Šv. Juozapo bažnyčia)
- ATIBAIA (Lituanika)

Kalėdojimas

Jau 1636 m. Žemaičių sinodas įsakė, kad vietos klebonas bei jo vikaras lankytų savo parapiją, pamokytų žmones, ypač vaikus, religijos dalykų, juos skatintų prie sakramentų. Tatai vykdavo Lietuvos kaime laisviausiu nuo darbų metu – žiemą, daugiausia po Kalėdų švenčių, ruošiantis Velykoms. Tikintieji paprastai atsilygindavo "Kalėda" – auka.

Senu lietuvišku papročiu kalėdojimas vyksta ir čia.

Kalėdojimas didmiesty, kur parapiečiai išsklaidyti, ir norint surasti namie galimai visus šeimos narius, yra gan keblus dalykas, ir reikalauja daug laiko.

Spauda

Spauda, tiesa, nėra tiesioginis parapijos veikimas, tačiau ir dabartiniai šv. Kazimiero parapijos kunigai prisiėmė šią pareigą, tęsdami seną ne tik São Paulo ir ne tik lietuvių istorijos tradiciją, o jau senų laikų Bažnyčios palikimą, nuo šv. Benedikto (529 m.) laikų. Jie mato, kad liet. savaitraštis MŪSŲ LIETUVA turi tikslą po Braziliją paplitusius lietuvius kultūriškai jungti – informuodamas ir formuodamas.

Tom pačiom turimom priemonėm jie leidžia ir kitus kultūrinius bei religinio pobūdžio leidinius, tikėdami tuo taip pat patarnaujant ir pačios parapijos tikslui – "išlaikyti šventą tikėjimą ir Tėvynės meilės ugnį lietuviuose".

Ateities perspektyvos

Kai saleziečių provinciolas užvedė kalbą apie šv. Ko. parapijos perėmimą su SP Kurija, SP. kardinolas aiškiai išsitarė, kad tai "mirštanti parapija". Tokią nuomonę bus susidaręs greičiausiai iš įvairių parapijų klebonų reliacijų, kur vyksta ir nesinės lietuvių pamaldos. Į jas juk ateina daugumoj kokios 8 – 10 moterėlių, ir nėra jokio aktyvaus dalyvavimo. Kai kur jau tokios "parapijėlės" ir užsidarė, kaip Lapa, V. Carolina; merdi Jaçanã, V. Anastácio...

Tokiu keliu einant, perspektyvos aiškios – mirštant dar tiems keliems seneliams-lėms, miršta ir "parapija".

Tad reikia žiūrėti, ar šie "parapijų metai" nesuras kito "kūlio" – ir perspektyvos pasikeis.

"Parapija nėra pastatai ir klebonas" – išvedžiojama Kanados LK Centro surengtame suvažiavime lietuviškos parapijos problemoms nagrinėti. "Parapija yra "tu ir aš". Visi esame ašingai už lietuviškos parapijos veiksmingumą, jos dvasinį augimą ir tautinį charakterį".

Mūsų parapijos perspektyvos pasikeis geron pusėn, jei į parapiją sąmoningai įstos lietuviškos kilmės jaunimas ir vidutinės kartos žmonės.

Kun. Pr. Gavėnas

EM PORTUGUÊS

NR. 10 (69)

Aleksandras Plateris

CODIFICAÇÃO DAS LEIS NO GRÃO DUCADO * DA LITUÂNIA

(*) – Nome usado na época pelos Reinos e Impérios do Leste Europeu.

O Terceiro Estatuto

A terceira versão acabou sendo a final e permaneceu em vigor durante mais de dois séculos (de 1588 a 1840). Houve comissões encarregadas de introduzir alguns melhoramentos no Estatuto e consta que até tivessem trabalhado nisso até 1636, mas não lograram nada, e não houve quarta versão. (E mais uma coincidência, não houve mais Rei de nome Sigismundo). No séc. 18, houve uma tentativa de substituir o Estatuto por um código de leis comum às duas nações da República, mas foi refutada e uma das razões por que não vingou foi a pouca vontade dos lituanos de renunciar ao seu Estatuto.

Depois de 1588, todas as leis passaram a ser chamadas de "Constituições" e tinham que passar pelo crivo da Assembléia Comum das duas nações. Estas "Constituições" foram mais tarde coligidas e publicadas sob o título de Volumina Legum, coleção de leis contendo vários volumes. Algumas se aplicavam às duas nações da República e algumas só à Lituânia, estas últimas se tornaram conhecidas como Constituições Lituanas.

O Estatuto sobreviveu a independência do país e continuou em vigor sob o domínio russo, com exceção da constituição política do país. Como já mencionamos, a segunda versão do Estatuto na Ucrânia teve o mesmo destino. Nos começos do século 19, o governo russo decidiu codificar as leis do Império. E para as áreas que já possuíam as suas próprias leis, deveriam ser elaborados códigos separados.

Decidiu-se codificar as leis da Lituânia e elaborar um novo código, que abrangesse partes do Estatuto em vigor, as leis de constituição política, e outras leis que prevaleciam na Lituânia àquela época. Porém, com a insurreição lituana de 1831 contra o poder russo, a política do governo russo tornou-se muito mais opressiva e um programa de russificação intensiva foi posto em prática. Uma das vítimas desta nova política foi o Estatuto Lituano. Para abolir quaisquer distinções entre a Rússia e a Lituânia, o governo decidiu sustar a elaboração do novo código lituano, e substituir o Estatuto pelo novo Código Russo, o "Svod Zakonov". Isto foi efetuado em 1840, e o Estatuto Lituano foi abolido.

Durante o período entre as duas guerras mundiais (de 1918 a 1940), a Lituânia reconquistou a sua independência, mas não houve mudanças básicas em suas leis. O Svod Zakonov permaneceu em vigor na maior parte do país. Em outras partes havia o Código de Napoleão, a Lei Germânica e a Lei Báltica: o Direito Napoleônico tinha sido introduzido no séc. 19 na parte da Lituânia que sob o Impé-

rio Napoleônico fazia parte do Ducado de Varsóvia; a Lei Germanica prevalecia na Região de Klaipeda (Memel) que antes da Primeira Guerra Mundial pertencia à Alemanha, e a Lei Báltica era um código local do Império Russo que prevaleceu na área da Estônia, na maior parte da Letônia e em algumas regiões da Lituânia. Após a invasão da União Soviética em 1940, todos os sistemas legais foram substituídos por Lei-Soviética.

Contrariamente à primeira e segunda versões do Estatuto, a terceira versão foi publicada tão logo se tornou lei. Quando o Rei Sigismundo Vasa promulgou o Terceiro Estatuto, ele conferiu um privilégio ao Leonas Sapiega, dando-lhe o direito de imprimir e publicar o Estatuto. O Estatuto foi impresso na língua oficial da Chancelaria Lituana e em versão polonesa; e foi re-editado muitas vezes. Os "Baiores" lituanos se apegaram muito a este Estatuto. Cópias manuscritas ou editadas podiam ser encontradas em muitos lares dos "Baiores". Pelo que se apura, durante várias gerações o Estatuto foi o livro mais lido na Lituânia, com exceção dos livros de orações e alguns outros livros religiosos.

(A seguir)

URSS deixa a Lituânia sagrar bispo

MOSCOU — A União Soviética divulgou ontem com detalhes a ordenação episcopal de dom Antanas Vaicius, na catedral de Kaunas, na Lituânia, confirmando indiretamente a existência de um acordo entre Moscou e o Vaticano para a restauração das atividades religiosas nessa República, cuja população é predominantemente católica. A agência de notícias Tass disse que todos os cinco bispos católicos da Lituânia participaram da cerimônia, que contou com a presença de muitos padres e grande número de fiéis. Com o consentimento das autoridades soviéticas, o papa João Paulo II nomeou bispo e administrador apostólico de Telsiai, na prelazia de Klaipeda, o padre Vaicius, que até então administrava esta circunscrição eclesiástica como vigário capitular.

A agência Tass destacou a presença de dom Vincentas Sladkevicius, de 61 anos, que foi também nomeado recentemente pelo Vaticano administrador apostólico da diocese de Kaisiadorys. Desde 1957, quando foi ordenado bispo, dom Sladkevicius ficou impedido pelas autoridades soviéticas de exercer seu ministério e mesmo de entrar no território de sua diocese. A referência feita pela Tass indica que ele está agora autorizado a governar sua diocese.

Contudo, a Tass não fez alusão alguma a dom Julijonas Stepanovicius, arcebispo de Vilna, capital da Lituânia, desterrado pelos soviéticos em 1961 e desde então impedido de exercer atividades pastorais. Dom Julijonas, de 70 anos, foi designado para o arcebispado de Vilna em 1955 e, segundo fontes eclesiásticas, seria um dos cardeais escolhidos in pectore pelo papa João Paulo II.

LANÇAMENTO DO LIVRO "MŪSU DEŠIMTMETIS" – "NOSSO DECÊNIO"

O Círculo Literário Lituano de São Paulo – Literatūros Ratelis – lançou recentemente o livro "Mūsų Dešimtmetis" – "Nosso Decênio", para comemorar seus 10 anos de existência. O grupo, liderado pelo Sr. A.D. Petraitis foi criado em 1971 para congregar pessoas interessadas em literatura lituana, para conhecimento e análise de obras e autores, reúne-se regularmente a cada último sábado do mês, em casa de um de seus componentes. É um grupo aberto e ativo que nestes 10 anos de atividade, vem se dedicando e se empenhando em conhecer e fazer conhecidas obras e autores lituanos. A sua atividade já ultrapassou praticamente, as fronteiras da literatura, pois realmente trabalha na difusão da cultura lituana em geral, participando ativamente na organização da Exposição dos Imigrantes, de festas cívicas e religiosas.

Em uma de suas reuniões foi dada a idéia para as pessoas escreverem suas memórias, poesias, novelas ou crônicas, para posterior publicação. A época oportuna para reunir todo material, foi justamente para comemorar os 10 anos de atividade do Círculo Literário Lituano.

E a obra aí está. Editada pelo Círculo Literário Lituano, compilada e revista pela escritora Halina Mošinskienė, impressa por "Mūsų Lietuva". A capa é de Ana M. Petraitytė Liblik com uma tiragem de 500 exemplares.

Parabéns ao Círculo Literário Lituano pelos seus 10 anos de atividade e pela obra que trouxe à coletividade.

A apresentação do livro é muito boa, a impressão está bem feita e o conteúdo é muito interessante pois é variado, fácil de ler e entender. São contos, crônicas, memórias, poesias, não faltando um agradável e necessário toque de bom humor.

Os autores, como sabemos, participantes do Círculo Literário, alguns são conhecidos escritores e poetas de nosso meio; os demais, são pessoas, que apesar de não serem escritores, têm uma veia literária e sabem transportar ao papel, através da pena, suas emoções, seus sentimentos e experiências com talento e maestria.

Vale a pena lê-la; além do prazer da leitura, vamos prestigiar os nossos escritores e colaboradores, levando-os a não parar nesta obra, mas torná-la a primeira de uma série de muitas.

Para finalizar, aí vai uma sugestão: é um ótimo presente para o Dia do Papai e para outras ocasiões em que um bom presente se fizer necessário. Ele está a venda na Paróquia de São Casimiro.

L.M.J.B.

"MŪSU DEŠIMTMETIS"

Ilustrado: B.L.B. Literatūros Būrelis
Redagavo: Halina Mošinskienė
Spaudė: "Mūsų Lietuvos" spaustuvė
Kaina Cr\$. 1.000,00

Knyga gaunama "Mūsų Lietuvos" redakcijoje

STOVYKLA

Sekmadienį (VII.25) vėlai vakare į São Paulį sugrįžo iš 9 dienų stovyklos studentai ir moksleiviai ateitininkai. Stovykla buvo Lituaniškoje. Dalyvavo 9 studentai ir 10 moksleivių. Kai kurie stovyklautojai negalėjo stovykloje būti visas dienas. Stovyklai vadovavo Ateitininkų Federacijos atsiųstas patyręs stovyklos vadovas Arvydas Žigas, kapelionu ir ūkvedžiu buvo Dédé Juozas. Šeiminkavo ponios O. Zalubienė ir O. Guzikauskienė.

Stovyklautojai turėjo stiprią ideologinę ir lituanistinę programą, puikius vakarinius parengimus, pavasariškai malonų orą ir gerą nuotaiką. Išmoko daug naujų dainų. Į vakarinius parengimus atsilankė ir kiti Lituaniškos vasarotojai. Svečių namie ilsėjosi Petrokų ir Meškelių šeimos. Šeiminkavo ponios A. Trūbienė ir Teklė Kizeliauskienė. Savo namuose – Mokytoja A. Joteikaitė, Galeckai, Metvėderiai, Bratkauskai.

Pirmajam savaitgaliui buvo atvažiavę A. ir J. Zizai, antrajam p. Janina Valavičienė, E. Umaras ir Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Pirmininkas Jonas Tatarūnas su ponia. Trumpesniai laikai buvo atvykę p.p. Tūbeliai, Vosyliai ir keletas jaunuolių su palapinėm. Stovyklautojų tvirtinimu, tai buvo pati geriausia stovykla iš visų S. Paulyje buvusių. Oficialus ir labai šiltas stovyklos uždarymas įvyko prieš piet. Po to visi dalyvavo Šv. Mišiose, pietavo. Popietyje žaidė vandens kamuolį ir dalinosi stovyklos įspūdžiais.

Jau nakčiai besitartinant paskutinį kartą nuleido vėliavas. Svečių name pasivašinėję kava ir blynais leidosi į namus. Didžiausia dalimi stovyklos pasisekimas priklauso jos vadovui A. Žygiui. Todėl vėliavas nuleidžiant studentų Ateitininkų pirmininkas R. Saldys išreiškė visų stovyklautojų norą sakdamas: "Mums buvo gera būti kartu. Stovykla buvo labai gera. Mums patiko. Mes norime, kad sekančiais metais atvažiuotum dar kartą mūsų stovyklą praveisti".

Stovyklos šeiminkės, stovyklai baigiantis buvo apdovanotos gėlėmis, lietuviškomis juostelėmis ir plokštelėmis. Stovyklautojai joms nuoširdžiai plojo dėkodami už darbo auką.

Onutė Paulė Tatarūnaitė gavo premiją, kaip pavyzdinga stovyklautoja, Elcio Kaminckas už pažangą lietuvių kalboje.

LINKSMANAKARIS 3

BAILE

V
PLJK
1983

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos veikloje labai svarbų vaidmenį turi Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresai.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas (PLJK) yra pasaulinio masto lietuvių jaunimo susibūrimas. Kongresai vyksta kas 3 ar 4 metai.

Praėjusieji Kongresai buvo šiose vietose:
I Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Kanadoje 1966 m.
II Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Kanadoje 1972 m.
III Brazilijoje, Argentinoje ir Urugvajuje 1975 m.
IV Anglijoje ir Vakarų Vokietijoje 1979 m.

Kongreso programa dažniausiai būna padalinta į tris dalis:
a) stovyklą
b) atstovų suvažiavimą, studijų dienas ir
c) turistines keliones.

Stovykloje gali dalyvauti visas lietuvių jaunimas. Studijų Dienose tačiau dalyvauja tikrai kraštų atstovai.

Studijų Dienos: Studijų Dienose svarstomos įvairios temos iš kurių išplauks iki sekančio Kongreso vykdomi jaunimo uždaviniai – veiklos planas. Taip pat būna paskaitos, diskusijos, veikia darbo būreliai. Iš viso šito išplaukia siūlymai jaunimo veiklai. Šie siūlymai yra pateikiami per atstovų suvažiavimą balsavimui. Per balsavimą kraštai turi progą pasisakyti dėl siūlymų, juos pakeisti, priderinti taip, kad veiklos gairės tiktų visiems kraštams. Nubalsuotas siūlymas tampa Kongreso nutarimas, kuriuo remiasi visų kraštų jaunimo veikla iki sekančio Jaunimo Kongreso.

Não percam. Música, chop, alegria...
Promoção: Coral Volungé
data: 07.08.82 – hora: 20:00 hs.
local: Sede Aliança Lituana Brasileira
Rua Lituânia, 67 – Moóca
ingresso: com o pessoal do coral ou na entrada para o baile.

Atstovų Suvažiavimas: Kiekvienas kraštas turi tam tikrą nustatytą skaičių atstovų. Krašto Jaunimo Sąjunga rūpinasi, kad būtų surasti kandidatai į atstovus iš kurių išrenkami tie, kurie vyks į Kongresą tam kraštui atstovauti. Iš viso Jaunimo Kongrese kraštų atstovų yra 120. Šių 120 atstovų susibūrimas balsavimui Kongreso metu yra "Atstovų Suvažiavimas". Suvažiavimas vyksta keliomis sesijomis. Per kiekvieną sesiją pateikiami siūlymai ateities veiklai ir vyksta balsavimas. Tokiu būdu "suvažiavimo sesija" skiriasi nuo darbo būrelio kuriam nevyksta visų 120 atstovų balsavimas. Suvažiavime atstovai įpareigoti išskelti savo krašto interesus bei problemas, kai vyksta diskusijos dėl siūlymų veiklai. Jų pareiga, kad nutarimai atstovautų viso pasaulio lietuvių jaunimo nuomonei ir, kad nutarimai būtų įgyvendinti per krašto veiklą po Kongreso.

Atstovai per suvažiavimą išrenka sekančią PLJS valdybą. Valdybos darbas yra iki sekančio Kongreso vesti pasaulio lietuvių jaunimo veiklą pagal atstovų suvažiavimo nustatytas veiklos gaires – Kongreso nutarimus. Už Kongreso nutarimų vykdymą yra atsakinga PLJS valdyba. Išrinktieji atstovai vertina PLJS Valdybos ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos darbus nuo pereinamojo Kongreso. Kongreso nutarimai yra pagrindas Valdybos darbui ir kraštų LJS veiklai.

EKSKURSIJA

Liepos 27 išvyko ateitininkų ekskursija į Goiás.

DĖMESIO!

NAUJOS MŪSŲ LIETUVOS KAINOS

Pragyvenimas kyla, infliacija didėja. Deja, ir ML turi prisitaikyti prie naujų gyvenimo sąlygų pabranginant laikraščio kainą ir kitas paslaugas.

Nauja prenumeratos kaina (iki 1983 m. sausio mėn.) yra Cr\$. 2.300,00; atskiro nr. kaina Cr\$. 50,00; skelbimų, sveikinimų, užuojautų cm/kolona Cr. 200,00.

Garbės-Paramos prenumerata: Cr\$. 6.000,00; vieno nr. Garbės leidėjas Cr\$. 4.500,00.

DR. JONAS NICIPORGIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA
CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva. 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

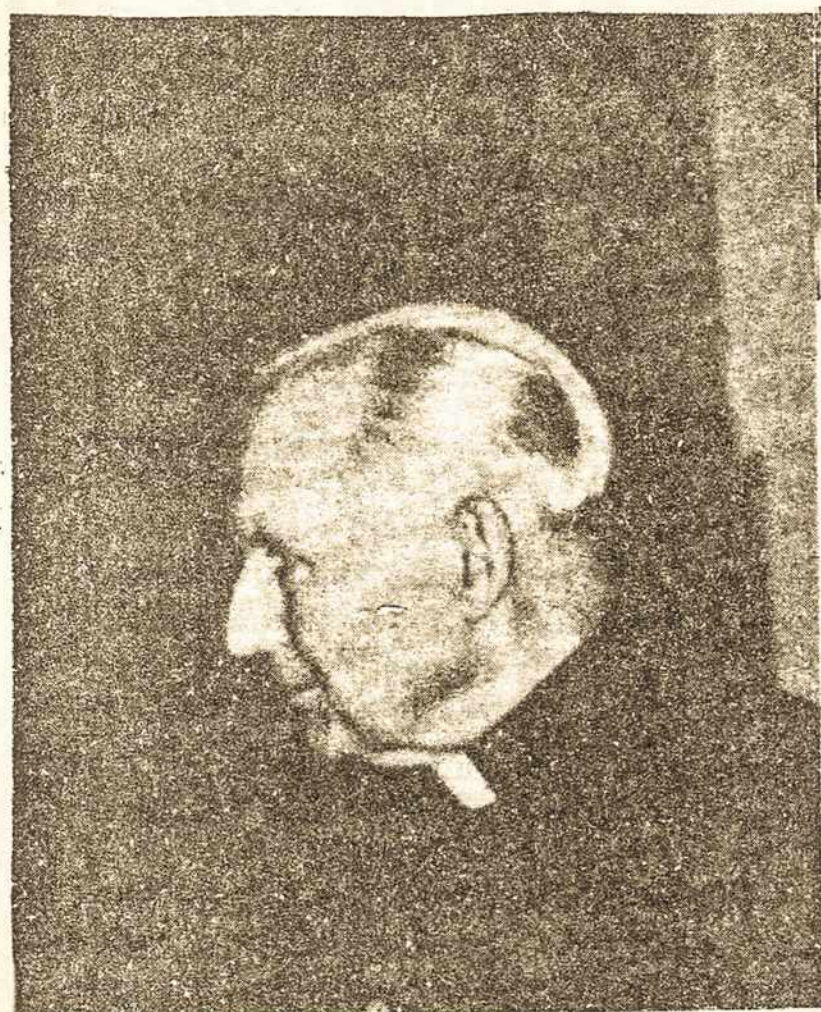
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

MŪSŲ ŽINIOS

GRĮŽO T. JONAS KIDYKAS

Keliom savaitėm atostogų ir poilsio iš Clevelando atvyko tėvas Jonas Kidykas SJ. Buvęs ML redaktorius ir šv. Kazimiero parapijos klebonas, t. Kidykas, vėl lankosi S. Paule po 8 metų. Aerodrome svečią pasitiko kap. Juozas Čiuvinškas ir kun. Petras Rukšys.

T. Kidykas apsistos šv. Juozapo parapijoje, V. Zelinoje. Linkime mielam svečiui gražiai praleisti atostogas mūsų tarpe ir atsigausti sveikatoje. Laimingai grįžęs į mūsų tarpą.

ŽOLINĖS

Kadangi šiemet Marijos - Žolinės (į Danguj Ėmimo) šventė išpuola sekmdienį, bus stengiamasi atšvęsti kuo iškilmingiau. Prieš Sumą bus šventinamos gėlės ir kiti žalumynai, paskui bus gėlių ir vainikų procesija.

16 val. bus stovyklautojų meninė programa. Be kitų stovyklinių dalykėlių bus pastatyti du vaidinimai – incenizacijos: vienas K. Binkio "Kiškių Sukilimas", antras "Lietuviškos vestuvės" –, piršlybos, mergvakaris, jaunųjų sutikrūvės, vaišės, prikeltuvės ir piršlio korimas. Vaidinimas išpintas vestuvinėmis senoviškomis dainomis, tautiniais šokiais ir kitomis apeigomis. Vaidinimus su mūsų jaunimu stovykloje parengė stovyklos vadovas A. Žygas. Svečiai, kurie stovykloje jus matė, buvo sužavėti. Kviečiame pasinaudokite proga jus pamatyti. Kartu bus atsiveikinimas su svečiu, nes pirmadienį jis jau turės išvykti.

TĖVŲ DIENOS PROGA

sveikiname tėvelį Juozą Savicką ir meldžiame ir linkime Jam sveikatos ir laimės

Savickai ir kitos giminiškos šeimos

LIETUVOS NACIONALINĖ
MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

ONA LIUTIKIENĖ

iš Australijos

Šiai lietuviškos spaudos rėmėjai reiškiamo širdingą padėką ir geriausių linkėjimus.

Administracija

MIŠIOS

Maria Remenčienė ir visa Remenčių šeima kviečia gimines, bičiulius bei pažįstamus dalyvauti Mišiose už A. A. STASĮ REMENČIŲ, kurios bus laikomos rugpiūčio (agosto) 6 dieną, penktadienį, 20 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje, Mookoj.

SPAUDOS VAJUS

Naujų prenumeratorių vaju tęsiasi. IRENA MARTINAITYTĖ surado dar kitus 5 skaitytojus. Kun. Urbaitis, po visokių negalavimų, vėl pradėjo naujų skaitytojų ieškojimą. Į vaju žada šį pasakutinį mėnesį įsijungti Broliukų pirminkas Antanas Rudys.

NAUJI ML SKAITYTOJAI

Stasys URBIETIS
Dr. Bronius SKADAS
Antanas DIMAVIČIUS
Ana C. ATRA
Joana I. KEBEDYS
Regina SPURAS
Stefania SANSONAS
Ona Puodžiūnas POPIC

Sveikiname naujus skaitytojus ir laukiame daugiau prenumeratorių.

BOM RETIRO – TĖVŲ DIENA

Rugpiūčio (agosto) 8 dieną, 10, 15 val., S. Inės Kolegijos koplyčioje, bus lietuviškos Šv. Mišios už Tėvus gyvus ir mus jau palikusius.

Vietos ir apylinkių tautiečiai maloniai kviečiami dalyvauti pamaldose

DĖMESIO!

ATENÇÃO

PLB-nė skiria premiją asmenims ir laikraščiui, kurie P. Amerikoje surinks daugiausia naujų prenumeratorių. Duokite mums adresus asmenų, kurie galėtų įdomautis ML ir mes nemokamai siųsime per visą mėnesį laikraštį susipažinimui. Galite naudotis ir telefonu: 273-0338.

Administracija

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K. BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUD DAUG DAINELIŲ
Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ – Senų ir naujų dainų rinkinys

GEGUŽINĖ – Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai

ŽAVINGOS NAKTYS – Visų mėgiama šokių muzika

GERIAUSIA DOVANA TĖVŲ DIENOS PROGA

Rua Juatindiba-28 – Pque da Moóca – Fone 273-0338